

[Poul Hansen (Slagelse).]

i modsat fald vil jeg mene, at spørgsmålet da må tages op til fornyet behandling, når loven kommer til revision om et halvt år.

Ja, med disse bemærkninger vil jeg gerne på venstres, de konservatives, de radikales og socialdemokratiets vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse og anbefale, at man stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

Erik Eriksen: Det område, vi her bevæger os på, viser tydeligt, hvor svært det er at komme tilbage til naturlige forhold, når der, som det er tilfældet her, må tages hensyn til såvel prismæssige som pristalsmæssige forhold og virkninger. Med de ændringer, som nu gennemføres i loven, afvikles, således som den ærede ordfører også gjorde opmærksom på, hele den indviklede og i mange henseender vel også uretfærdige rationsordning, vi har haft vedrørende forsyning med kød og flæsk på hjemmemarkedet, og dette betyder en meget væsentlig indskrænkning af restriktionerne og af det store administrationsapparat, der knytter sig til dem. Det vil uden tvivl også betyde, at hjemmemarkedet nu får tilført bedre kvaliteter, og at en sund konkurrence nu igen melder sig på dette område.

Det forhold, at kvægproducenterne igen den anden hidtil bestående ordning for hjemmemarkedets forsyning faktisk har måttet aflevere huden til halv pris, vil nu i det store og hele høre op, hvilket må siges at være en retfærdighedshandling. Jeg hørte for et øjeblik siden med tilfredshed, at den højtærede landbrugsminister henstillede til sin kollega handelsministeren at få undersøgt, om ikke selve hudeordningen som sådan kunne falde bort, og jeg forstod, at det var landbrugsministerens ønske, at dette kunne ske, og at der nu skulle handles hurtigt på dette område, hvad jeg kun kan være tilfreds med.

For at nå frem til de forenklinger og forbedringer, vi har gennemført, har vi altså måttet indføre et system med rabatkort. Jeg vil egentlig tro, at der i udvalget er et flertal for, at man i stedet for at indføre rabatkort gik skattelettelsesvejen, som jo også umiddelbart synes mere naturlig og rationel. Disse rabatkort virker jo nemlig ikke tilfredsstillende. F. eks. får en lille husmand, der jo også er producent, ikke del i disse rabatkort, skønt hans indtægter jo hører til de mindste, vi har her i landet.

Jeg vil imidlertid tilføje efter at have nævnt dette, at jeg indrømmer, at det er

svært for et udvalg, der ikke beskæftiger sig med skatter eller i alt fald ikke har det som sit speciale, at træffe nogen endelig afgørelse, og det er vel heller ikke rimeligt midt i et skatteår at gå til ændring i skatte-loven. Jeg vil derfor henstille, at man, når rigsdagen om nogle måneder skal behandle de skattelove, der her har interesse, da er opmærksom på mulighederne for at få en almindelig skattelettelse, så vi også kan komme bort fra rabatmærkesystemet. Det forekommer mig, at en sådan undersøgelse er påkrævet, og derfor er det også heldigt, at lovens gyldighedstid er indskrænket til tiden indtil 15. maj 1950.

Jeg har kun villet gøre opmærksom på dette og skal iøvrigt anbefale den ændring, som flertallet har foreslået.

Aksel Møller: Det er jo et mindretals vilkår, at det aldrig får sin vilje og altid har udsigt til at glæde sig over dog at få noget af den. Det gælder os alle i dette høje ting, at vi er underkastet mindretalsvilkår. Da arbejdet på dette lovforslag begyndte her i folketinget, havde jeg unægtelig håbet, at man ikke blot fik ophævet flæskekødrationeringen, men også fik ophævet andre ordninger og fandt et system, der dels muliggjorde besparelser for statskassen, som kunne anvendes til en skattelettelse, og dels kunne holde pris- og omkostningsniveauet i ro her i landet ved at afbalancere den stigning, der kunne blive tale om i priserne, og holde befolkningen dækket for denne stigning gennem rabatmærker for de mindste indtægter. Det, der er kommet ud af det, er altså kun til en vis grad en opfyldelse af de synspunkter, som var vore; denne skæbne deler vi med alle andre, hvilket i grunden gør den meget lettere at bære.

Den største fordel ved det, som vi her anbefaler det høje ting at stemme for, er, at kød- og flæskeordningen udgår af forslaget, idet dette spørgsmål skal finde sin særlige løsning, og udvalgets ærede ordfører har jo redegjort for, hvilken løsning der her skal anvendes. Den går ud på, at man nu giver forbruget af kød og flæsk frit, og i stedet for at give tilskud til priserne afbalancerer, modvirker man prisstigningen gennem et rabatsystem. Jeg tror egentlig, at der er en meget betydelig fordel herved. Jeg erindrer, at for ikke så forfærdelig længe siden gik hovedstadens husmødre i optog til rigsdagen som protestanter imod den kød- og flæskeordning; vi havde. Nu skal de altså ikke længere være afhængige af den slagter, i hvis butik de hidtil har været